

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5286/2024
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Матковић Стефановић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукашин Влајковић, адвокат у ..., против туженог Града Ваљева, кога заступа заједничко Правобранилаштво Града Ваљева и Општине Осечина, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3582/23 од 29.11.2023. године, у седници одржаној 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3582/23 од 29.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3582/23 од 29.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 389/22 од 06.04.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за фактичку експропријацију исплати износ од 2.562.500,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 06.04.2023. године до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 257.638,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3582/23 од 29.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је као неоснован и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од

општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је усвојен захтев тужиоца да се тужени обавезе на исплату износа од 2.562.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.04.2023. године (као дана пресуђења) до исплате, за фактички заузети део пољопривредног земљишта кп. ... Одлука је донета на основу утврђених чињеница да је тужилац власник катастарске парцеле .., површине 0,10.25 ха, по намени градско грађевинско земљиште по култури ливада IV класе, уписана у листу непокретности .. КО Ваљево. Према налазу вештака геодетске струке од 04.11.2022. године и грађевинске струке од 14.11.2022. године, катастарска парцела .. представља локалну градску улицу на коју се приступа са асфалтне градске улице ..., па надаље ..., а део парцеле представља ужи појас ... улице, а остатак су краци градских улица и иста је на удаљености од око 2,0 км од центра града. Улица је великим делом асфалтирана, а једним мањим делом насута и поваљана. Снимљене су постојеће електробандере на којој је постављена ПТТ мрежа.

Није било спорно да је према Генералном урбанистичком плану к.п. .. планирана да буде улица. Просечна вредност земљишта умањена за вредност комуналног и инфраструктурног опремања (приближно 20% од вредности) је од 230.000,00 динара до 280.000,00 динара/ар, а утврђена тржишна вредност предметног земљишта умањена за вредност комуналног и инфраструктурног опремања (приближно 20% од вредности) је 250.000,00 динара/ар, из чега произилази да је вредност предметне парцеле 2.562.500,00 динара.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија туженог у овом спору није дозвољена.

У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка и поступка одређивања накнаде de facto одузето од његовог власника и извршено заузеће изградњом јавне површине-улице, постоји уједначена судска пракса по питању пасивне легитимације и висине накнаде. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој се територији налази фактички одузето земљиште, као титулар права јавне својине на јавној површини-улице, као добру у општој употреби у смислу члана 10. Закона о јавној својини, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије. Наводима ревидента указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку и на погрешно утврђено чињенично стање (да је вољом власника парцеле формиран пут), што није правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 07.03.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.562.500,00 динара односно 21.838,19 еура.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази цензус из одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, то је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић